

Явдоха: (Цяпа плаче) Видиш, я тобі не казала, аби ти його відправив? Ой Боже мій, Боже! Такий, вибачате, тихоліз буде мені гонору вривати! Та я йому баняком голову піблю, окропом очі ванарю! (До Джана): Тай тобі разом з ним! Я тобі казала, що я його не хочу!

Майк: Та ще нині перед всіма казав, що як ваш Пік доросте, то буде бити ся по галях.

(Джан ходить сердитий по хаті, нарешті бере Петрові річч і кидас під поріг. Валізку, убранє, черевки, а в решті бленькіт. Валізу копас ногою).

Джан: Чекай, манігруло. Я ти покажу чю жінку мені цинцурувати помежи люди.

П'ЯТА СЦЕНА.

(Входять Хаєм. Явдоха посить ся бараболями).

Хаєм: Добрий вечер! Ну, містер Джан, коли мені віддастьте довжок? Вчора була пейда, а ви навіть не приходили до мене. Я вас пропну. Джан, може хоч десятку дастьте тепер... (Розглядаючись, побачив Штіфа й каже): Ов, і ти старий пес сидиш тут, коло флянки? Нащо ти продав ту книжки на борт, що взяв у мене на пять долярів? Що то може бути свиню! Прийшов до мене, скривив ся, аби 'му дати книжку, бо не має що їсти, а воно, дідьке, таки того самого дня продало за три долари і пропшло.

Штіф: (з криком) Я тобі зараз дам дідька! Пропив, не пропив, але рахувати своє: зароблю тай віддам.